

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)
SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku P. Sp. z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
o wydanie zaświadczenia na formularzu A1,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 17 stycznia 2017 r.,
w sprawie ze skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

postanawia sprostować w komparycji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2016 r. wydanego w sprawie II UK 556/15 oznaczenie stron postępowania w ten sposób, że w miejsce błędnego oznaczenia "z wniosku P. Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W. z udziałem zainteresowanego M. G." wpisać "z wniosku P. Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.".

UZASADNIENIE

W dniu 22 września 2016 r. Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym wydał postanowienie o przyjęciu skargi kasacyjnej wnioskodawcy do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. W komparycji postanowienia wymieniono strony tego

postępowania, to jest wnioskodawcę – P. Sp. z o.o. z siedzibą w W., Zakład Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W. oraz zainteresowanego M. G..

W dniu 17 października 2016 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo żony zainteresowanego z 7 października 2016 r. informujące, że jej mąż M. G. zmarł 16 września 2016 r.

Sąd zauważył, że przedmiotem postępowania w tej sprawie jest odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej wnioskodawcy (płatnikowi składek – pracodawcy zainteresowanego) wydania zaświadczenia A1 potwierdzającego stosowanie polskiego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczenia społecznego zainteresowanego. Celem wydania tego zaświadczenia jest potwierdzenie, w sposób określony przez prawo unijne, statusu pracownika delegowanego do pracy za granicę w zakresie ustawodawstwa dotyczącego zabezpieczenia społecznego, które znajdzie do niego zastosowanie w okresie delegacji. Zaświadczenie to prowadzi również do potwierdzenia obowiązku płatnika składek - zatrudniającego pracownika delegowanego - do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w państwie innym niż państwo, w którym pracownik delegowany w okresie delegacji wykonuje pracę, odpowiednio potwierdzenia braku tego obowiązku w państwie, w którym pracownik delegowany w okresie delegacji tymczasowo wykonuje pracę.

Mając na względzie powyższe, w ocenie Sądu przedmiotem tego postępowania nie są prawa i obowiązki przechodzące na następców prawnych zainteresowanego. Oznacza to, że śmierć zainteresowanego skutkuje bezsukcesyjną utratą zdolności sądowej zainteresowanego.

Stanowisko to wpisuje się w ugruntowany w judykaturze pogląd, że do spadku nie należą prawa do świadczeń powtarzających się z zakresu ubezpieczeń społecznych i zabezpieczenia emerytalnego (por. uzasadnienie wyroku TK z 12 listopada 2001 r., P 2/01, OTK 2001/8/249; uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z 26 lutego 1965 r., wpisana do księgi zasad prawnych, III PO 22/64, OSNCP 1965/7-8/107; uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z 9 grudnia 1968 r., wpisana do księgi zasad prawnych, III PZP 59/68, OSNCP 1969/4/84); że nie jest dziedziczne czy zbywalne prawo ubezpieczonego w zakresie wysokości przyszłych świadczeń czy obowiązek współfinansowania składek na ubezpieczenia społeczne

- których dotyczy postępowanie sądowe w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wywołane odwołaniem płatnika składek (por. postanowienie SN z 26 kwietnia 2016 r., I UZ 55/15, LEX nr 2061184, oraz R. Spyt, *Zainteresowany jako strona postępowania w sprawach o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne* (w:) *Z aktualnych zagadnień prawa pracy i zabezpieczeń społecznych*. Księga jubileuszowa Profesora Waleriana Sanetry, red. B. Cudowski, J. Iwulski, Białystok 2013, s. 574-575).

Przyjmując zatem, że w tej sprawie śmierć zainteresowanego spowodowała bezsukcesyjną utratę zdolności sądowej, w sytuacji gdy zainteresowany zmarł po wydaniu prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego a przed wydaniem postanowienia o przyjęciu skargi kasacyjnej, a okoliczność ta została ujawniona dopiero po wydaniu postanowienia o przyjęciu skargi kasacyjnej, w którego komparacji wymieniono zmarłego, wymienienie zmarłego zainteresowanego w komparacji tego postanowienia należy potraktować jako oczywistą niedokładność podlegająca sprostowaniu w trybie art. 350 § 1 k.p.c.

Z tym powodów, na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 oraz art. 398²¹ k.p.c., postanowiono jak w sentencji.

aw